

Bilag.

Nr. 1.

Marineminiſteriet, den 8de Marts 1873.

„I Skrivelse af 18de f. M. har det cerede Udvalg udbedt sig en Meddelelse om Bestaffenheden af de Overveielser, der have ført til det i Lovforlaget om Søværnets Ordning § 2, anførte Antal af 1ste Klasſes Skibe, samt om, hvorledes man har tænkt sig den antydede Flaadeplan gennemført.

Man skal i denne Anledning yttre Følgende:

Den eneste Norm for Flaadens materielle Størrelse, som for Tiden findes, maa søges i de Forhandlinger, der gik forud for Vedtagelsen af den nu gjældende Lov om Søværnets Ordning. — Indtil 1850 bestente en ved kongelig Resolution fastsat Flaadeplan Antallet og Bestaffenheden af Flaadens Skibe; men Dampkraftens Indførelse i Krigsskibene kuldkastede Flaadeplanen, og forskjellige Forsøg paa at sætte en ny fast Plan i Steedet strandede som Følge af den hidtil ukjendte Hurtighed, hvormed alle Forhold, vedrørende Bygning og Armering af Krigsskibe, udvikledes. Der kunde derfor heller ikke ved den for 5 Aar siden vedtagne Lov om Søværnets Ordning fastlaas nogen egentlig Flaadeplan, men paa den anden Side maatte Ordningen af Personellet være baseret paa visse Forudsætninger om det Flaademateriel, der skulde have. Disse Forudsætninger findes i den Betænkning, som afgaves af den i 1866 nedsatte Forsvarskommission, der som Hovedgrundsetning udtalte, at Flaadens Størrelse og Styrke burde bevares i omtrentlig det samme Maal som tidligere, og som nærmere anskueliggjorde denne Sætning ved at anføre de Skibe, der maatte bygges i den nærmeste Fremtid. Efter den nysnævnte Kommissions Forslag skulde Flaaden ved Udgangen af Aaret 1877 bestaa af ialt 10 større og mindre Panderskibe og 3 upandsrede Fregatter, eller ialt 13 Kampskibe, foruden mindre Krigsartillerier, og de af Kommissionen anstillede Beregninger over de Pengemidler, som vare nødvendige til en saadan Flaades Tilvejebringelse, Vedligeholdelse og Fornyelse, have dannet Grundlaget for de senere fremsatte Begjæringer om Bevillinger til Flaademateriellet, idet dog forskjellige Omstændigheder have bevirket, at Flaadens Udvikling hidtil ikke har været fremmet saa meget som paaregnet.

Idet man forberedte en Revision af Loven om Søværnets Ordning i Forbindelse med Revisionen af de andre Forsvarets vedrørende Love, maatte man selvfølgelig tage under Overveielse, om det materielle Grundlag for denne Lov, der saaledes var givet, fremdeles burde bibeholdes, eller om Forholdene nødvendiggjorde en Forandring deri. Forsvarskommissionen havde ikke nærmere begrundet Tilstrækkeligheden af det ovennævnte Antal Kampskibe, men var hovedsagelig kommet til det gennem den almindelige Betragtning, at Landets Forsvarsvæsen burde udvikles i Forhold til dets Forsvarsevne, det vil sige i Forhold til Befolkningens Størrelse og Velstand og til Landets naturlige Bestaffenhed. — Men en Undersøgelse af de Krav, Fremtiden vil stille til Landets Forsvar, og af de Midler, der ere nødvendige til Forsvarets Fuldstændiggørelse, vil føre til nærlig samme Resultat og til Erkjendelse af, at det Flaademateriel, vi for Tiden ere i Besiddelse af, maa, for at Søværnet skal kunne løse de Opgaver, der vil blive det stillet i en Krig, sørges dels med kraftige Kampskibe, det vil sige Skibe, som under behørigt Hensyn til Dybdeforholdene i vore Farvande have størst mulig Hurtighed, Pandsertykkelse og Artilleristyrke, dels med meget hurtige og kraftigt armerede upandsrede Skibe og endelig med Kanon- og Torpedobaade.

Med Hensyn til Antallet af egentlige Kampskibe, der i Lovforlaget om Søværnets Ordning